

РЕШЕНИЕ

№ 18650

гр. София, 02.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42
състав**, в публично заседание на 04.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **2302** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР) във връзка с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. О. М. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], подадена чрез адв.А., против Заповед № 513з-177/09.01.2023 г., издадена от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

В жалбата са релевирани доводи, че заповедта е издадена в нарушение на административно-производствените правила и материалния закон, с оглед на което се иска отмяната ѝ. В с.з. жалбоподателят не се явява, представлява се от адв.А., която поддържа жалбата и моли Съда да отмени оспорената заповед. Претендира сторените по делото разноски, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът – Директорът на СДВР, не се явява, а процесуалният му представител юк.Г. взема становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и отправя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя писмени бележки с развити подробни съображения за законосъобразност на оспорената заповед.

Съдът намира за установено следното от фактическа страна:

Оспорващият П. О. М. е младши автоконтрольор I степен в група "Дежурна част и комендатура" към отдел "Пътна полиция" в СДВР, което обстоятелство не е спорно

между страните.

В СДВР е депозиран доклад № 4575р-1768/31.08.2022 г. по описа на дирекция "Инспекторат"-МВР, в който се съдържат предварителни данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от служители на ОПП-СДВР, сред които е и жалбоподателят М. /л.197/.

Въз основа на доклада е издадена Заповед № 513з-8231/26.09.2022 г., изменена и допълнена със Заповед № 513з-8851/14.10.2022 г. и № 513з-9671/09.11.2022 г., с която на основание чл.205, ал.2 ЗМВР е заповядано да се извърши проверка за изясняване на постъпилите данни, съдържащи се в доклада за извършени нарушения на служебната дисциплина от служители на ОПП-СДВР. Със заповедта е определен съставът на комисията, която да извърши проверката, разпоредено е комисията да изготви справка за резултата от проверката, ведно със събраните в хода на същата доказателства в двумесечен срок от издаване на заповедта. Разпоредено е комисията да запознае служителите мл.инспектор П. М. със съдържанието на заповедта, включително и с правата му да участва в дисциплинарното производство /л.23/. Мл.инспектор П. М. е посочил, че не желае да бъде подпомаган в защитата си.

В обжалваната заповед, е посочено, че на М. е връчена Покана рег.№ 513р-101336/17.10.2022 г. за даване на писмени обяснения, както и че служителят не е депозирал писмени обяснения.

В изпълнение на заповедта за възложената проверка е изготвена Справка рег.№ 513р-113835/21.11.2022 г. от Дисциплинарно-разследващата комисия, назначена с указаната по-горе заповед /л.54/. Комисията е установила следното: На 10.06.2022 г. около 22,40 ч в [населено място],[жк]полицейски служители от 07 РУ-СДВР спират за проверка л.а. Ауди с рег. [рег.номер на МПС] с водач Г. С. и пътник И. К. от [населено място]. За оказване на съдействие е изпратен екип от ОПП-СДВР със служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] . Г. С. е проверен за употреба на алкохол и наркотични вещества от екипа на ОПП-СДВР, като резултатът от извършения тест е положителен за употреба на амфетамин и метамфетамин. С оглед наличните данни за извършено престъпление по чл.343б, ал.3 от НК и предвид поведението на водача, в този случай се пристъпва към задържане на лицето. С. е уведомен, че ще бъде задържан, но успява да избяга с автомобила си. Предприетите действия на силите по територия остават без резултат.

Комисията е установила, че прехвърлянето на информацията от видеозаснемане на пътният контрол (ВПК), монтирано на служебен автомобил рег. [рег.номер на МПС] , е извършено на 14.06.2022 г., т.е. три дни след дежурството, дадено на 10/11.06.2022 г.

Установено е, че съгласно месечен график за работа № 4332р-28880/31.05.2022 г. на служителите от ОПП-СДВР, които да свалят информацията от техническите носители върху определени работни станции за м.юни 2022 г. за времето от 08.00 ч на 10.06.2022 г. до 08.00 ч на 11.06.2022 г. в група "Дежурна част и комендатура" при ОПП-СДВР е бил назначен П. М. – мл.автоконтрольор I степен в група "Дежурна част и комендатура" при ОПП-СДВР. Същият е допуснал нарушение на т.1.8 от Раздел III на Указания за работа на полицейските служители със системите за аудиозаписи и видеонаблюдение, монтирани в служебните автомобили на ОПП-СДВР, утвърдени със Заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на Министъра на вътрешните работи. В изпълнение на утвърдените правила със заповед № 513з-2222/17.03.2022 г. на Директора на СДВР, в Приложение №3 са посочени потребители - оператори (служители) на системата. Служителят М. не е свалил и прехвърлил информацията,

съгласно правилата след приключване на смяната и е допуснал прехвърляне и събиране на информация, събрана в устройството на служебен автомобил [рег.номер на МПС] повече от 24 часа (3 дни), след приключване на дежурството.

ДРО е приел, че така описаното поведение на мл.инспектор П. М. е в нарушение на т.1.8 от Раздел III на Указания за работа на полицейските служители със системите за аудиозаписи и видеонаблюдение, монтирани в служебните автомобили на ОПП-СДВР, утвърдени със Заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на Министъра на вътрешните работи, според която информацията се сваля и прехвърля в съответствие с тези правила след приключване на смяната, като не се допуска да има не прехвърлена информация, събирана в устройството на автомобила за повече от 24 часа.

ДРО е посочил, че с горното мл.инспектор П. М. е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, предл.второ, алт. първа и последна ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, за което съгласно чл.200, ал.1 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца до 1 година, в какъвто смисъл е предложението на дисциплинарно-разследващата комисия до дисциплинарно-наказващия орган.

Мл.инспектор П. М. е запознат със съдържанието на Справка рег.№ 513р-113835/21.11.2022 г. лично и срещу подпис на 28.11.2022 г. /л.184/.

В обжалваната заповед, е посочено, че на М. е връчена Покана рег.№ 513р-118143/01.12.2022 г. за даване на писмени обяснения пред ДНО, както и че служителят не е депозирал писмени обяснения.

Въз основа на извършената проверка е издадена оспорената в настоящото съдебно производство Заповед рег.№ 513з-177/09.01.2023 г., издадена от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на мл.инспектор П. М. е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

ДНО е приел констатациите от изготвената справка, като е приел за безспорно установено, че като не свалил и прехвърлил информацията от аудиозаписи и видеонаблюдение, монтирана на служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] повече от 24 часа след приключване на дежурството за времето от 08.00 ч на 10.06.2022 г. до 08.00 ч на 11.06.2022 г., мл.инспектор П. М. е нарушил разпоредбата на т.1.8 от Раздел III на Указания за работа на полицейските служители със системите за аудиозаписи и видеонаблюдение, монтирани в служебните автомобили на ОПП-СДВР, утвърдени със Заповед № 8121з-731/15.07.2020 г. на Министъра на вътрешните работи, според която информацията се сваля и прехвърля в съответствие с тези правила след приключване на смяната, като не се допуска да има не прехвърлена информация, събирана в устройството на автомобила за повече от 24 часа. С това мл.инспектор П. М. е извършил нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1, предл.второ, алт. първа и последна ЗМВР - неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконовни нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители, за което съгласно чл.200, ал.1 ЗМВР се налага дисциплинарно наказание "Порицание" за срок от 6 месеца до 1 година.

По искане на жалбоподателя по делото беше разпитан като свидетел

Н. П. П.. Свидетелят сподели, че работи в ОПП-СДВР като ст.инспектор в отдел Дежурна част. Познава жалбоподателя, който работи на 24-часов работен ден и има три дни почивка. Свалянето („източването“) на информацията от служебен автомобил става на определени места, където се паркира въпросният автомобил, след това информацията се сваля с кабел, който отива на втория етаж на сградата и от камерите са сваля информацията през интернет на сървъри, от хора, които имат право. Заяви, че може да се случи записът да спре, тогава се ходи до колата, за да се рестартира и това отнема неопределено време. През това време водачът на автомобила не е там. Ношната смяна е 24 часа - от осем вечерта до осем часа сутринта. Информацията се сваля от новата смяна, в случая от въпросния автомобил тя не е свалена, тъй като автомобилът е бил на работа непрекъснато. Тъй като същият е работил 48 часа, не е имало време да се източи информацията. Свидетелят разказа, че има дневник, в който се записва кога е свалена информацията, която се сваля от определени хора, които имат парола, с която могат да влизат и да обработват файловете. В дневник се записва коя кола колко файла има и кои коли са навън и кои коли къде се намират. Когато информацията е за по-малък период от време, се „източва“ по-бързо, но може да има коли, които не са източвани и повече от четиридесет и осем часа. Това е отговорност на началника на група, когато не е „източвана“ повече време, следва той да направи организация, за да може да се направи това.

Съдът ще коментира свидетелските показания при излагане на правните си изводи.

По делото се представиха следните писмени доказателства от страна на ответника: дневник ВОДПК от 10.06.2022 г. и 11.06.2022 г. на ОПП-СДВР; ежедневна ведомост от 10.06.2022 г. и 11.06.2022 г. на отдел „Дежурна част и комендатура“ при ОПП-СДВР; GPS справка за движението на лек автомобил рег. [рег.номер на МПС] за 10.06.2022 г. и 11.06.2022 г. /л.410/; кадрова справка на жалбоподателя за продължителността на стажа в системата на МВР и за наложени наказания и награди за времето на служба /л.402/; Специфична длъжностна характеристика /л.360/.

При така установената фактическа обстановка от правна страна Съдът намира следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок, от надлежно легитимирана страна, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на жалбоподателя на 07.02.2023 г., а жалбата, подадена директно до Съда, е депозирана на 13.02.2023 г., в рамките на 14-дневния срок за оспорването ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган. Съгласно разпоредбата на чл.204, т.4 ЗМВР наказанията по чл.197, ал.1, т.1-3 ЗМВР се налагат от служители на висши ръководни и ръководни длъжности. Издателят на заповедта – Директорът на СДВР, заема ръководна длъжност по отношение на жалбоподателя, чиято длъжност е изпълнителска по смисъла на т.VIII 3 от Заповед рег.№ 8121з-140/24.01.2017 г. относно утвърждаване на Класификатор на длъжностите в МВР за служители по чл.142, ал.1, т.1 и 3 и ал.3 ЗМВР, издадена от Министъра на вътрешните работи, предвид което органът е оправомощен да издава заповеди от вида на оспорената в настоящото производство.

Обжалваната заповед е издадена в рамките на преклузивните срокове по чл.195, ал.1 ЗМВР. Съгласно тази разпоредба за извършено нарушение на служебната

дисциплина, дисциплинарното наказание се налага не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Според чл.196, ал.1 ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В чл.196, ал.2 ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно-наказващ орган. При издаване на заповедта е спазен двумесечният срок, започнал да тече от датата на откриване на нарушението. Едновременно с това е спазен и едногодишният срок от извършване на нарушението.

Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите съгласно чл.210, ал.1 ЗМВР реквизити, като са посочени мястото, времето и обстоятелствата, при които е извършено нарушението; разпоредбите, които са нарушени, доказателствата, въз основа на които то е установено; правното основание и наказанието; пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва заповедта.

При издаването на оспорената заповед не са изпълнени изискванията на чл.206, ал.1 ЗМВР. Нормата задължава дисциплинарнонаказващия орган преди налагане на дисциплинарно наказание да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения, освен когато по зависещи от държавния служител причини същият не може да бъде изслушан или да даде писмени обяснения. Целта на разпоредбата е даване възможност на служителя да се защити в пълен обем пред наказващия го орган, като представи обяснение относно конкретното вмененото му дисциплинарно нарушение след събиране на всички доказателства в дисциплинарното производство.

В конкретния случай това изискване е нарушено. ДНО не е изпълнил императивно вмененото му задължение щото приемането на писмените обяснения или изслушването на служителя да става непосредствено преди издаване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и след като е извършена съответната проверка на фактите и обстоятелствата по случая. От фактическа страна Съдът установи, че в обжалваната заповед се твърди, че на жалбоподателя е връчена Покана рег.№ 513р-101336/17.10.2022 г. за даване на писмени обяснения пред ДРО, а впоследствие му е връчена Покана рег.№ 513р-118143/01.12.2022 г. за даване на писмени обяснения пред ДНО. За горните твърдения обаче не са представени доказателства, макар изрично на ответния орган с разпоредителното заседание да е указано, че носи доказателствената тежест да установи изпълнението на законовите изисквания при издаване на заповедта. Не са представени категорични доказателства дали наказаният служител е изслушан от дисциплинарна комисия. Липсват доказателства служителят да е уведомен за правото си да даде писмени обяснения или да бъде изслушан във връзка с предложението на комисията да бъде наказан с "порицание". Същата ситуация се е повторила и пред ДНО, с което съществено е ограничено правото на защита на наказания служител, комуто е вменено да е извършил дисциплинарно нарушение с процесния фактически състав. Непредоставянето на възможност на наказания служител да даде обяснения по конкретно вмененото му дисциплинарно нарушение води до извода, че не са спазени правилата за провеждане на дисциплинарното производство и представлява съществено процесуално нарушение, тъй като нарушава гарантираното от закона право на защита на дисциплинарно-привлеченото лице. В този смисъл е практиката на ВАС - Решение

№ 10225 от 03.10.2016 г. по адм.дело № 8693/2015 г.; Решение № 8015 от 30.06.2016 г. по адм.дело № 3228/2015 г.; Решение № 5615 от 04.05.2017 г. по адм.дело № 2085/2017 г., 5-членен с-в.). Изложеното обосновава извод за наличие на отменително основание по чл.146, т.3 АПК.

По приложението на материалния закон Съдът намира, че по делото не се доказва извършването на дисциплинарното нарушение.

Отново следва да се напомни, че ответникът носи доказателствената тежест да докаже, че служителят е извършил вмененото му дисциплинарно нарушение, а в случая това не беше сторено. Напротив – от представения Дневник ВОДПК от 10.06.2022 г. за служебния автомобил се установява, че на 10.06.2022 г. жалбоподателят е прехвърлил информацията, събрана във видеорегистриращото устройство на автомобила, с което е изпълнил задължението си съгласно Заповед рег.№ 513з-2222/17.03.2022 г. на Директора на СДВР.

Предвид изложеното, оспореният административен акт е издаден при допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е постановен в несъответствие с материално-правните разпоредби на закона. Ето защо същият следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

При този изход на делото и съобразно чл.143, ал.1 АПК Съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Съгласно списъка на разноските на л.430 същият претендира разноски за държавна такса в размер на 10 лв. и адвокатски хонорар в размер на 750 лв., за който в с.з. на 04.07.2024 г. ответникът направи възражение за прекомерност. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно. Нормата на чл.78, ал.5 от Гражданския процесуален кодекс предвижда при прекомерно възнаграждение за адвокат съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл.36 от Закона за адвокатурата. Съдът следва да направи преценка за съотношението на цената на адвокатската услуга и фактическата и правна сложност на делото, като изложи мотиви относно фактическата и правна сложност на спора и се прецени съответствие между размера на възнаграждението и усилията на защитата. Съдът анализира размера на претендираното адвокатско възнаграждение от 750 лв. спрямо извършеното по делото и не го намира като прекомерно. По делото са събрани многобройни допълнителни доказателства, административната преписка е в много голям обем, проведени са три съдебни заседания, изслушани са свидетелски показания. Размерът на адвокатския хонорар от 750 лв. съответства на чл.36 ЗА и по чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Ето защо Съдът не следва да редуцира размера на адвокатското възнаграждение

Така мотивиран и на основание чл.211 от ЗМВР и чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд-София град

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТМЕНЯ Заповед № 513з-177/09.01.2023 г., издадена от Директора на Столичната дирекция на вътрешните работи, с която на П. О. М. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], младши автоконтрольор I степен в група "Дежурна част и комендатура" към отдел "Пътна полиция" в СДВР, е наложено дисциплинарно наказание "порицание" за срок от 6 месеца.

ОСЪЖДА Столичната дирекция на вътрешните работи да заплати на П. О. М. от [населено място], ЕГН: [ЕГН], разноски по делото в размер на 760 лв. /седемстотин и шестдесет лева/.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: